

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitár sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Pünkösöd.

(E.) Eljöttél, legragyogóbb örömmünnepe annak a hitnek, mely megmenti a világot a haláltól. Leszállasz Szent lélek, a tavasz kéjes bódulatában megifjodott földre és a hétköznapok sivár küzködésében elfásult lelkek megérik, hogy Te vagy! és lenni fogsz mindig, amíg tavasz lesz. Széjjel áradsz, Szent lélek, a templomokban, az utcákon, az erdőn és mezőn, a pinczelakásokban és a szívekben. Ujjongás fogad mindenütt, mert te hozod az igazi tavaszt, a gyönyörködőt, a vigasztalást, a reményt fakasztót. Tied a világ, Szentlélek, de különösen a tied Pünkösöd napján, valamint te az egész világnak vagy. Üdv neked, te jó barát, te apa, te Isten!

— S eljövénnek a tüzes nyelvek az égből az apostoloknak s ők tüzes nyelvekkel beszélének a népek és a nép megérté az apostolokat, mert tüzes volt az ő nyelvük. Az igék, melyeket hirdetének, igazak valának s ezért égetének s ezért melegséget hozának oda, ahol hideg volt már nagyon régen: a nép szívébe.

S azóta ninesen hideg. Olt-hatatlan lánggal ég azoknak a tagoknak a hite, melyeket a tüzes nyelvek tizenkét férfira hirdetett. Jöttek új tanok, százával, ezrével, de a tan, melyeket tüzes nyelvekkel hirdettek az ősöknek, a tan világítja be a tévelygő utódok útját most is. Mert az volt a legszebb, a legjobb, a legigazabb.

Soha nem tévelygett az emberiség oly nagyon, mint most. — Soha még annyi és különféle utakon nem kerestünk testi és lelki boldogulást, mint most. Soha oly gyökeres igazságokat nem tanultunk, mint aminőkre most tanít bennünket az élet és soha ennyi hazugsággal nem ámitottuk magunkat.

Tévelygünk, de hála neked Szent Lélek! el nem tévedünk. Nincs az az ember, még ha bünnös is, ha nyomorult is, a kinek életében ne ütne az a nagy óra. mikor az égi hatalom segítségével vissza ne térne az utra, melyen a Szent Lélek tanait követni lehet. Eljön és üt az az óra, még ha a halálos ágyon is. Mert hisz nines még akkor későn; arra tanítottál bennünket Szent Lélek, hogy, ha megszűnik a zak-

latott szív dobogása, új élet kezdődik, a pihenésé, a tisztaságé. Hála, hála, neked ezért a tanításért Szent Lélek . . . ó, milyen jól ismerted te a mi gyámoltalanságunkat és rettenetességünket, hogy nekünk adtad a Tulvilág birodalmát! . . .

Vajjon: mi lett volna anélkül? Tán elpusztultunk volna. Tán okosabbakká, hatalmasabbakká lettünk volna. De boldogok soha, soha nem lettünk volna.

Tévelygünk, de el nem tévedünk. Velünk a Szent lélek. És ezért ne féltsétek a világot ti gyászos próféták és ti, a kor romlott erkölcsi felett sópánkodó öregek. A fejlődés is, a bomlás is: törvény. A természet törvényének alávetjük magunkat és betartjuk, mert másképpen nem telik ki a mi gyámoltalanságunktól és gyöngeségünktől. Bomlik, málik, rothad az anyag, átmegegy százféle változáson, míg végre egészséges élet fejlődik belőle. Ime: áldás a napsugár, áldás az eső: mégis mi mindent rombolnak, bomlasztanak — de végül diadalmas erejükkel alkotnak.

A te tanaiddal is, Szent Lélek, be sokan üznek csuf játékot és visszaélést! Az emberiség tör-

T Á R C Z A.

Az arlesi leány.

(Irta Daudet Alphonse.)

Ha az ember a malomból beakar menni a faluba, takaros tanya mellett egy szilváson kell keresztül mennie. Igazi provencei parasztházak szabálytalan homlokzatával, a pajta tetején szélforgóval, a padlásról lelógó szénakévéivel és a kék felhuzására szolgáló csigákkal. Mi tetszett oly különösen e házon? Ha csak néha napján nyitódó kapuja előtt elmentem, miért dobbant meg a szívem? Magam se tudtam volna megmondani az okát, de valahányszor láttam, különös borongós érzés fogott el. Valóságos titkos ház volt az. Ha az ember arra járt, még a kutyák se vakkantottak rá, a tyukok háborítlanul kapargáltak a ház előtt és belülről a világnak sem hallatszott volna egy hang ki. Semmi, még az öszvér esengetyüjének csilingelése sem. Ha az ablakon nem let-

tek volna örökösen hófehér függönyök, meg a kéményből nem szállongott volna kékes füst, azt hihette volna az ember, hogy egy lélek sines benne.

Tegnap éppen delet harangoztak, hogy a faluból hazafelé menőben voltam. Az égetőn tűző nap a szilfák árnyékába kergetett, szorosan a tanya kerítése mellett. A ház előtt szekér állott, melyre mogyorva legények szénát raktak. A kapu nyitva. A mint elmentem mellette és bepillantottam az udvarra, egy őszszakállu aggastyánt láttam viseltes kabátban, meglehetősen elnyűtt nadrágban, amint egy kőlapon ült, fejét tenyerébe hajtva. A mint megálltam, a legények egyike halkán oda szólt hozzám: — Pszi! csöndesen, uram, így van már a fia szerencsétlensége óta.

Ebben a pillanatban gyászruhás asszony lépett be a kapun, kezénél vezetve egy kis fiúcskát. Mindkettejüknél aranyos kötésű imakönyv.

Az asszony meg a kis gyerek miséről jönnek most, folytatta a legény. Napról, napra eljárnak azóta, hogy a fiók megölte magát! Oh, uram, micsoda csa-

pás volt az! Az öreg azóta fiának ruháit hordja és a világnak se lehetné rábeszél- ni, hogy másikat vegyen magára. Gyí te Ráró! A szekér megindult és én megkértem a kocsist, hadd üljek melléje és hogy mondaná el a megindító históriát.

Jannak hitták, derék, huszéves legény, becsületes képű, egyre elpiruló arczáival akárcsak egy leányzó. Mivel, hogy nagyon csinos gyerek volt, bomlottak utánna mind a menyecskék, meg a leányok; de ő csak mindig egygyel törődött; egy kis arlesi leánynyal, akit egyszer Arlesben látott meg a bikaviadalban.

— Ha az a lány nem lesz az enyém, az a halálom.

Mit voltak mit tenni, kénytelen-kelletlen belenyugodtak és megállapodtak, hogy a fiatalokat aratás után összeházasítják.

Egyik vasárnap estén éppen vége vala a vacsorának, mely beillett volna akár nászvacsorának is; a menyasszony nem volt ugyan ott, de minden pohár bort az ő egészségére ittak — mikor egyszerre betaszítják a kaput és egy ember

ténetének irói be sok megfogvatkozást észleltek a te napodban, a melyivel e világra ragyogsz, be sok foltot láttak és látanak benne. De elvesztek mind a semmiségbe az örök napfogyatkozását okozó üstökösök és bolygók s bár vannak most is elegenden, jönni fognak még fölösen, eltűnnek ők is. Eltűnnek és te még teljesebben ragyogsz utánuk. Mert te vagy a Nap, a roppant az egyedüli.

Tavaszi tavaszsa, piros Pünkösdi napja, üdvözöllek téged. Könnyebb a testem, boldog a lelkem, hogy megérhettelek. Kicsinyke porszemje vagyok a retentő embersokaságnak, mely ujongva üdvözöl, mégis úgy érzem, hogy az én gyönyörűségemre virradtál reám, hogy az enyém vagy, egyedül és megoszthatatlanul. Boldog vagyok, mintha megtaláltam volna kedvesemet.

S így vannak ők is, a milliók és milliók. Minden ember szíve egy-egy külön világ és ez a sok millió világ örömrépesve áldozza neked legdrágább kincsét: érzéseit, tavasz tavaszsa, piros Pünkösdi napja.

Megyés püspökünk bérma-utja.

Borongós időben, gyakori esőzések között folyt le megyénkben, különösen járásunkban, báró Hornig Károly veszprémi püspök bérma-lási körutja. Ily esős idő volt a múlt hó 29-én Vizváron tartott bérma-láskor is, csak délután állt el az eső, midőn főpásztorunk Babócsára tartotta bevonulását.

A fogadtatás Babócsán

Babócsa vallásos, lelkes közönsége lélekemelő szép ünnepélyességgel fogadta a főpásztort. A Bolhóra vezető úteza elején zöld galakkal s virágokkal borított s zászlókkal feldiszitett diszkapu állott,

reszkető hangon kérti félre az öreg Esteve gazdát, hogy négyszemközt szólhasson vele.

Esteve gazda felkelt és kiment a ház elé. Bátyám uram, kezdé az ember, kigyelmed egy olyannal akarja összeházasítani a fiát, aki két évig szeretőm volt. Hogy igazat mondok, itt vannak rá bizonyosságul a levelei. A szülei mindent tudtak és már úgy volt, hogy feleségül veszem, mikor a kigyelmed fia kezdte a szelet csapni néki és azóta sem ők, sem a leány nem akarnak rólam hallani. Én mindazonáltal úgy gondolom, hogy azok után nem lehet a más felesége.

— Jól van, jó, szólt Esteve gazda, átfutván a leveleket; jöjjön be és igyék velünk egy pohár muskotályt.

— Köszönöm, de nagyobb a bánatom a szomjuságomnál, mondá az ember és elment.

Az arczán egy eső változás sem volt látható, ahogy visszament övéi közé és a vacsora nagy vidáman befejeződött. Ezen az estén, Esteve gazda meg a fiai együttmentek el hazulról. Sokáig oda voltak. A hogy haza tértek, az asszony még virrasztott. Anyjuk, szólt a gazda, odave-

tetején a püspöki sapka és bottal s „Isten hozott atyánk“ fölirattal. Ugy délután 4 órakor fényes küldöttség vonult ki Babócsáról Heresznye község határára a püspök fogadására, nevezetesen Sárközy György a baresi járás szolgabírája, gróf Somssich Béla és Géza grófok, Prinke Sándor földbirtokos, kiknek fogatait festői magyar esikős ruhában vagy 30 lovas kísérte. Báró Hornig Károly kíséretével délután fél 5 órakor indult el Vizvárról, Heresznye és Bolhó községeken keresztül. Heresznye község határánál a baresi járás nevében Sárközy szolgabíró leikes szavakkal üdvözölte a főpásztort, kinek szívélyes köszönete és szavai után a küldöttség és kíséret esatlakozván, a fényes fogatok s a bandérium megindult Bolhó felé. Mint Heresznye, úgy Bolhó községek is megható lelkesedéssel fogadták a főpásztort, ez utóbbi helyen Palkovich Sándor intéző mondott üdvözlő beszédet. Babócsa közönsége ez idő alatt a diszkapu mellett nagy csoportokban ünnepélyes hangulatban várta a főpásztor megérkezését. Fél 6 óra lehetett, midőn a harangok zúgása jelezte az érkezést. A nép kíváncsisága ekkor a tetőpontra hágott, mindenki igyekezett a diszkapu közelébe jutni, de azért példás rendben sorfalat nyitottak az érkezőknek. Mint a fergeteg, délezzel paripákon, lobogós ingujjal ifju Prinke földbirtokos vezetésével robogtak be a lovasok, mint a menet megnyitói. Utánuk csakhamar gyönyörű négyes fogaton, huszárral a bakon Sárközy György szolgabíró jött, majd egy másik fogaton a kíséző főpapok, s a harmadik hintón a főpásztor érkezett. A négy lovas hintó megállt a diszkapu előtt s nyomban előtűnt a főpásztor jószágos, megnyerő arca. Hajdu N. községi bíró kiállt most a sorból s szép szavakkal üdvözölte a főpásztort, kinek látszólag jól esett az egyszerű földműves értelmes, lelkes beszéde. Báró Hornig Károly püspök az üdvözlőre meleg szavakkal válaszolt, hangoztatva beszédében azt, hogy annál inkább is szí-

zetvén hozzá a fiát, vigasztald meg, nagyon, nagyon boldogtalan.

Jan nem beszélt többet azután az arlesi leányról, de még mindig szerette, talán még jobban most, hogy másnak a karjaiban lelte. De a büszkesége nem engedte, hogy elárulja és ez kergette a szegény fiút a halálba is. Sokszor egész napokon át mozdulatlanul ült a kuczkóban, sokszor meg úgy elfogta a keserűség, hogy tíz ember munkáját egymaga végezte. Alkonyatkor elindult az arlesi úton és odáig elment, hogy már a város karsu tornyai feltűnedeztek a homályban, aztán meg vissza fordult és soha tovább nem ment.

Mikor a szülei így buslakodni látták és látták, hogy mint emésztődik napról-napra, nem tudták mitévők legyenek. Valami szerencsétlenségtől tartottak. Az anyja egyszer az ebédnél könybeborult szemmel szólt hozzá:

Jan, ha éppen akarsz azok után is vedd el, nem szólunk ellene. Az öreg Esteve gazda tenyerébe hajtotta piruló arczát.

Jan nemet bólintott a fejével és kiment a szobából.

vesen jön a babócsai hívek közé bérma-lani, mivel ő is papsága kezdetén babócsai apát volt. Miután kézzszorításával jutalmazta meg a bírót, fogata a nép lelkesedése közt a templom felé robogott. Utánna jöttek még a Somssich grófok, Éhn Sándor atádi főszolgabíró s Prinke Sándor földbirtokos fogatai. A püspök és kísérete a kocsikról leszállva a templomba vonult Isteni tiszteletre, melynek végeztével az összes érkező kíséret gróf Somssich Béla kastélyába szállt, hol az nap a gróf fényes vacsorát adott tiszteletükre

A bérma-lás.

Másnap, 30-án reggel a korai reggeli órákban esőben kezdett gyülekezni a nép a templom felé, de 8 órára az eső megállt s enyhe, derült tavaszi idő mutatkozott. A nagy néptömeg egy kis része a templomba vonult, nagyobb része a templom dombon foglalt állást. 8 óra felé lehetett, midőn három hintó robogott ki a grófi kastélyból. Az elsőn a kíséző főpapok ültek, a másodikon báró Hornig Károly püspök foglalt helyet, s a harmadikon a gróf Somssich testvérek jöttek, Béla és Géza grófok.

A kocsijáról leszállt főpapot a templom ajtóban a segédkező vidéki papok csoportja fogadta, kikkel bevonult a templomba. Szent mise után mintegy 9 óra felé kezdődött a bérma-lás, bent a templomban, mely bizony ez alkalommal nagyon is szűknek bizonyult a rengeteg sok bérma-lókkal szemben.

A bérma-lás mintegy délután fél 1-ig tartott el, mely után úgy a püspök, valamint kísérete s a község és vidék számos intelligentiája ebédre gyűlt össze Kenyeres Lajos babócsai plebános vendégszerető házában. Ebéd alatt lelkes felköszöntők is hangzottak el, nevezetesen először Kenyeres Lajos plebános köszöntötte fel szép szavakkal a főpásztort, majd később ugyan őt gróf Somssich Béla, hosszabb vallásos szép beszédben. Ezután a főpásztor a gróf Somssich családot köszöntötte fel, mint buzgó, lelkes patronusát a babócsai anyaszentegyháznak.

Ettől a naptól kezdve egészen megváltozott.

Hogy szülei ne bánkódjanak miatta, tettettett jó kedvvel járt-kelt a házban: Eljárogatott a tánczolóok közé is vasárnap délutánként.

Az apa úgy vélekedett, hogy megvigasztalódott, de az anyjának nem tetszett a dolog sehogyse és még jobban megvigyázta fiának minden tettét, mint azelőtt. Jan a selyemhernyóknak szánt szoba mellett kamrában hált; az anyja is oda vitette az ágát, mert hát megeshetik, hogy éjjel kell majd a hernyócskáknek friss eperlevelet adni.

Elérkezett szent Elegiusnak, a község védszentjének ünnepe; Mindenki talpon volt a tanyán és ujjongott és mulatott, mert nem sajnálták a jó fűszeres bort a cselédségtől sem. Aztán a rakéták, meg az örömtűzek a szérükön, a színes lámpácskák a szilfák lombjai közt.— Éljen szent Elegius! A „kicsike“ elégette az új kabátját, Jan maga is olyan jó kedvben volt, hogy édes anyját is megakart tánczoltatni, amin a derék asszony úgy elérzékenyült, hogy örömkönyvek gyűltek a szemébe.

A legkedélyesebb társalgás közt délután 4 óráig maradt együtt a társasággal a főpásztor s aztán előálltak a fogatok s lovas bandérium kísérete mellett nagy néptömeg jelenlétében a püspök kísérete, élén Sárközy szolgabíróval hintókra ültek s Komlósd és Szentés községeken keresztül Tarnóczára hajtottak, hol az nap este gróf Széchenyi Ferencz vendégszerető háza fogadta a főpásztort és kíséretét. Komlósdon Héjjas Zsigmond ev. ref. lelkész üdvözölte egyháza nevében a püspököt, úgy Szentésen is lelkes fogadtatásban részesült s be tért rövid imára a csinos kis templomba, melyért megdicsérte a községet.

A bérmlás Barcon.

Alig hogy a főpásztor 30-án délután Tarnóczára érkezett, felhő szakadás szerű eső hullott a földre, mely kevés szünetekkel másnap délelőtt 10-óráig tartott. Tarnóczáról reggel 7 óra után indult el a főpásztor és kísérete Barcsra, szakadó esőben. E borzasztó időben aggodalom szállta meg Barcs közönségét, hogy a zord idő miatt nem volt alkalma a várvárt főpásztort méltóan fogadni, megérkezésénél megjelenni. Pedig amugy is főpásztorunk utközben a program változtatva, megrövidítette Barcon való tartózkodása idejét. De e rövid idő alatt is méltó szépen akarta Barcs közönsége hártalan szeretetét és tiszteletét nyilvánítani a főpásztor iránt s hogy ezt külsőleg nem tehetette, csak a páratlan zord idő volt az oka. A város utcái sűrű zászló-diszt öltöttek, s két diszkapu volt impozansan fölékesítve. Barcs város polgárai közül egy kis csoport verődött össze, kik az agyonázott vékony csikós ruhákba öltözött lovasokkal 7 óra után elindultak szakadó esőben a tarnóczai határ felé. Fél 8 óra lehetett, midőn a püspök kíséretével csoportukhoz érkezett, melyből kilépett dr. Piszár Antal ügyvéd s a nála

Éjfélkor elszenderedett a ház.

Mindenki elalmosodott a mulatozástól, csak Jan nem hunyta be a szemét. A „kiesike“ beszélte később el, hogy az egész éjszakán sirt. Oh uram az szörnyű volt.

Másnap hajnalban, még alig pitymallott, az anyja valakit lát, hogy a szobán hirtelen átmegy. Egyszerre valami sejtélem kapja meg.

— Jan, te vagy?

Jan nem felelt, már tul volt a küszöbön.

— Jan hová mégy?

A pajtának ment; az anyja utánna.

— Fiam, az Isten szerelmére . . .

Az beteszi maga után az ajtót és rátolja a reteszt. — Jan, egyetlen fiacskám, anyád kérdez, mért nem szólsz? Mit csinálsz odabenn?

Csak annyit mondott még:

— Nagyon szeretem, nem birom tovább.

Oh micsoda gyöngye a mi szívünk, hogy még a szerelem bánatát sem tudja elviselni!

Ezen a reggelen azon törték a fejüket, a falu népei, ki az, aki ugy kiabált ott benn az Estéve gazda portáján.

Az édes anyja volt, a ki egy szál ingben ott állt a harmattól és vértől nedves kőpadnál és siratta egyetlen, immár holt gyermekét.

ford. Róna Béla.

megszokott szellemes szép szavakkal üdvözölte a püspököt, ki pedig — látva a szakadó esőben álló kis csapatot — megszíról intetett már, tudomásul adva, hogy ily zord időben nem kívánja ezt az áldozatot, a tiszteletet. De azért a kis csapat bevárta, s dr. Piszár elmondta üdvözlő beszédét, melyet szépségeért itt közlünk:

Nagyméltóságú és főtisztelendő Püspök! Kegyelmes Urunk!

Barcs község képviselő testülete általunk tolmácsolja az összlakosság hódolatát a kath. hívek egyházfejelmének.

Látogatásának híre az igaz öröm érzelmeket kelté szívünkben, jövele az lelkesedéssé fokozta! A mit a tisztelet, szeretet és hála külső nyilvánulásaként tapasztalni fog, az legbensőbb érzelmeink kifolyása!

Excellentiád egyházi, úgy közjogi magas állása már egymagában tiszteletet parancsol, az egyház és haza szolgálatában kifejtett üdvös működése hála kötelez! Helyi társadalmunkat azon felfogás uralja, hogy egymás vallását tiszteljük, a magunkét szeressük s azon meggyőződés, hogy hazánk csak akkor lesz boldog, ha tartalmát vallás-erkölcsös társadalom képezi! Megvagyunk róla győződve, hogy Excellentiád magas látogatása hitéletünkre nézve kedvező fordulatot jelent s ezzel összekötött apostoli működését Isten áldása fogja kísélni! Isten hozta! Isten éltesse!

Ez a fogadtatás mélyen meghatotta a püspököt, melyért hálás szavakkal mondott köszönetet s tovább folytatta útját Barcsra. A zord idő dacára is elég nép várta a püspök érkezését, különösen a második diszkapunál a piac téren, hol Kohut Irma diszes virágcsokrot nyújtott át a püspöknek. Gróf Mihály tanítónak kellett volna itt üdvözlő beszédet tartani, de az eső miatt elmaradt.

A templomban iszonyu szorongások közt 9 óra felé vette kezdetét a bérmlás, a nép nagy része a templom körül esőtől átvázva hosszú ideig kénytelen volt várni, míg rájuk került a sor. Ez valóban örök emlékezetes bérmlás marad Barcon a zord idő miatt. Csak 10 óra után derült ki lassan az idő s ekkor kezdett kisé élénkebb lenni a piac téren. Délután 1 órakor végre a püspök befejezte a bérmlást, mely után szűkebb körű társaságban ebédre vonult a plebánia épületbe.

Rövid itt tartózkodása s nagy elfoglaltsága miatt a tervezett küldöttségek tisztelegése is elmaradt s délután 3 óra után magát még ki sem pihenve, Szulokba indult a főpásztor kíséretével, hol az nap estét és éjjet Reiner Gyula esperes plebános vendégszerető házában töltötték. Báró Hornig püspök szuloki útja részint kitüntetés volt Reiner esperesre, részint összefüggésben állt az istvándiak áttérésével.

Vacsoránál Reiner esperes felköszöntőjében meghatva köszönte meg a püspök kitüntető látogatását, mire a püspök válaszában hangoztatta, hogy a kerületéhez tartozó összes papság közt Reiner esperes egyik legkedveltebb papja.

Utja, — melyen elvonult bérmlása alatt a főpásztor — valóságos diadal ut volt. A községek vallás külömbiség nélkül meleg lelkesedéssel fogadták, mintegy versenyezve egymással a szives fogadta-

tásban. A meghatottság hangján hálás szavakkal is emlékezett meg e felett Sárközy szolgabíró előtt.

Az Isteni gondviselés, s szívünk legőszintébb szeretete kísérje tovább is áldásos utjain a jóságos szívű főpásztort!

H i r e k.

— **Boldog ünnepeket kívánunk kedves olvasóink- és munkatársainknak!**

— **Főpásztorunk haza felé.** Pénteken reggel Szulokból kíséretével Barcon keresztül jött vissza báró Hornig megyés püspökünk. A városban mindenkinek feltűnt négyes fogata, a mint az állomásra hajtatott. Barcon ez alkalommal sem időzött, csak az állomáson. De csudáljuk, hogy itt a plebániáról sem volt lenni senki, mintha nem is tudták volna, hogy átutazik. Pedig e távozásánál is méltó kifejezést kellett volna adnunk szeretett főpásztorunknak. De amit mi elmulasztottunk, azt megtették a legközelebbi állomáson, Babócsán. Kint volt a plebános, a tanítói-kar az iskolás gyermekekkel és kint volt az intelligentia. Csuzi Vince körjegyző kis leánykája szép virágcsokrot nyújtott át a távozó püspöknek s több kis leányka kézesókkal fogadta, kiket szeretettel áldott meg a jóságos főpásztor. Babócsa ez uttal is szépen kitett magáért. Mint halljuk, Somssich Géza gróf szép búesu beszédet intézett a püspökhöz.

— **Képviselőnk Barcon.** Mint lapunk mult számában irtuk is, Psik Lajos országgyűlési képviselőnk ma, pünkösd első napján városunkba érkezik, hogy megtartsa beszámolóját. Fogadjuk őt méltó szeretettel s hallgassuk meg minél többen beszédét.

— **Katholikus hitre tért reformátusok.** Említettük már többször lapunkban, hogy a lelkészük miatt meghasonlott s két pártra szakadt Istvándi református község egyik része, majdnem a község fele, a katolikus hitre szándékoznak áttérni, hogy így papjuktól megszabaduljanak. Ezt kezdetben sokan ijeszgetésnek vélték, pedig most kitűnt, hogy szándékuk komoly. Ugyanis mérvadó helyről halljuk, hogy 13 istvándi ember családjával a napokban már áttért a katolikus hitre. Az áttérés a szomszédos Szulok községben történt, főtisztelendő Reiner Gyula esp. plebános előtt, ki az áttérni kívánó híveket buzgón oktatja a katolikus hitre.

— **Hymen.** Dr. Geller Samu pécsi ügyvéd f. hó 12-én, délelőtt 11 órakor esküszik örök hűséget a besztercebányai izr. templomban Spitz Olga kisasszonynak, Spitz Henrik besztercebányai kereskedő kedves, szeretetreméltó leányának.

— **Hirtelen halál.** Krizsánics Ádám 45 éves heresznyei földmives Vizvárra ment e hó 29-én, hogy 3 kereszt fiával ott megjelenjen a bérmláson. Bérmlás után betért a vendéglőbe, s még alig ivott egy-pár pohár bort s egyszer csak székéről élettelenül rogyik le a földre. Szívszélhűdés érte.

— **Juniális.** Neuhausz Mór népszerű piliczai vendéglős, a vendéglőjével kap-

csolatos árnyas kerthelyiségében f. hó 10-én zártkörű juniális rendez. Beléptidij személyenkint 60 fillér, családjegy 1 korona 20 fillér.

— **A komlósi juniális**, mely pünkösd másnapján tartatik a község közeli szép erdejében, bizonytal a vidéki nyári mulatságok egyik legsikerültebbje lesz, s halljuk, hogy Barcsról is többen rándulnak ki. Annál inkább is megérdemli a tömeges látogatást, mivel a beléptidijakból befolyandó pénz tiszta jövődeme a templom javítására fog fordíttatni.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 143561 mm. 2144300 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 52338 mm. 734100 bizt. érték, összesen 195899 mm. 2878400 bizt. érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 50082 mm, 743150 bizt. érték. Készlet f. hó 31-én 145817 mm. 105856 biztosítási érték. Részletezés: 51579 mm. buza, 999 mm. rozs, 9351 mm. zab, 79266 mm. tengeri, 1736 mm. köles, 611 mm. liszt, 2275 mm. különféle.

— **A balatoni hal állomány fölújítása.** A Balaton halászati r. t., amely a balatoni halászati kizárólagosságát szerződéssel megszerezte, mindent megtesz, hogy a Balaton speciális halfaját, a fogast, de a többi nemes halfajokat is, amelyek a rablóhalászat folytán igen megfogytak, mesterségesen szaporítsa. Így a társaság most Karácsonyi Jenő gróf topolyai tógazdaságában 100 ezer cseh- és tükörpisztrángot vásárolt, a melyeket a Balatonba helyeztek. Ugyancsak huszmillió süllő-ikrát is helyeztek a költségre alkalmas pontokra. Ebből 10 milliót Schwarzenberg herceg wittnigau birodalmában szereztek be, 10 milliót pedig az állami halköltő és termelő helyekről. Fogalmat nyújt a Balatonnak halban való elszegényedésére az az adat, hogy fogas mindössze 1.29 0/0-ban és a nemes halak összes százaléka 6.72. Köszg.

— **A sertésvész állása Magyarországon.** Ugy látszik, hogy a sertésvész hazánkban szűnőfélben van. Legalább arra mutat az a körülmény, hogy az idén, dacára annak, hogy az ország sertésállománya nagyobb, mint a múlt éveken volt, a beteg sertések száma a múlt évhez viszonyítva mégis jóval csökkent. Míg a múlt évben ez időszakban 524 helység volt sertésvészszel fertőzött, addig jelenleg 360 a fertőzött községek száma. A kevesedés tehát 164 község.

— **Magán pecséten tilos a magyar címer.** Egyes kereskedők a magyar címert magán pecsétnyomókba is bevésítették. Minthogy a magyar címer csak a hivatalos pecsétekben használható, a belügyminiszter most körrendeletet bocsátott ki, a melyben kijelenti, hogy az ország címereinek pecsétben való használata csak állami és országos jellegű hatóságokat illet meg, de magán jellegű testületeknek és egyeseknek ez nem engedtetik meg.

— **A Thierry balsam és centifolia kenőcs** biztos enyhülést ad minden szenvedőnek, mely gyógyszereket legmelegebben ajánlhatjuk. Felhívjuk olvasóink figyelmét a lapunkban foglalt Thierry A. féle hirdetésre.

236

900. vh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró-ságnak 98. V. 108/14 számú végzése következtében Dr. Bleuer Samu bpesti lakos ügyvéd által képviselt **Podvinecz és Heizler** bpesti bej. czég javára **Bagó József és neje Kis Lidia** szigetvári lakos ellen 5438 korona s jár. erejéig 1900. évi márczius hó 12-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 628 koronára becsült 1 liszt szita, 1 felvonó, 2 pár kő, 2 pár kőfészek garattal, 1 kődaru, 1 koptatógép, 4 liszt láda, 1 tizedes mérleg, 1 bádog kémény, 1 olaj prés és egye-

bekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró-ság 98. V. 108/14 számú végzése folytán 5438 korona tőkekövetelés, annak 1898. május hó 1 napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 139 kor. 55 fill. bíróilag már megállapított költség erejéig alperes malmánál Szigetvárott közbenjöttel leendő eszközésre **1900. évi június hó 2-ik** napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §§ értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. április hó 5-én.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

THIERRY A. mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)

Csak ezzel a törvénysz. bej. védő jeggyel valódi.

London,
Chief Office S.W.
48 Brixton Road.

Főraktárak:

Burmaun,
Angol India.
Agen. Zágráb.
Algier.

Amsterdam,
H. Sanders,
Rokin 8.

Basel,
Szt. Jánosgyógy-
tár, W. Kratz.

Belgrad,
Nikola A. Delini,
gyógytár Mihály
fejedelemhez,
Központi raktár
Szerbia részére.

Berlin, C.

Bologna.

Bruxelles,
Pharmacie Ch.
Delacre et Co.

Budapest,
Török J.
Dr. Egger L. és J.

Cairo.

Cöln a. Rh.,
Noris.

Debreczen.

Eich, Luxen-
burg

Schmidt P.,
gyógysz.

9-52.

az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható **zöld**, a törvényszéknél bejegyzett „apácza”-védőjeggyel van ellátva. Fölmulthatatlan szer minden **mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.**

Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 40 fillér. Széjjelküldés **csak** előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifolia kenőcs
(esodakenőcsnek nevezik)

utolérhetetlen szívó erejű és gyógyítható hatása. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csontszut, ujabban pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyító hatása mindenféle seb gyógyításánál.

Próbategy bérmentve 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utánzatoktól és kerüljék az értéktelen ugynevezett házi kenőcsöket s más efféléket.

Czim: **A. Thierry, gyógyszertár és gyár a Védőangyalhoz,**

Pregrada Pragerhof felé, a Déli vasut mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utánzatát a törvény üldözi.

Issigeae,
Dordogne,
Kopenhága,
fabriken farma.

Milánó,
A. Bertoloni.

Malmo, Sevrige,
Apot Lejonet.

Nantes,
Pharmacie
C. Fredet.

Nápoly Pa-
lermo, Páris,
Pharmacie

franaise, 1 et
3, Place de la
Republique,
Pharmacie Dap-
rey, 11, Ruedes
franes Bourge-
ois

Prága,

Róma,
Corso, Agenzia
del Policlinico.

Roubaix,
Pharmacie
F. Gerrath

Sarajewo.

Szeged.

Temesvár.

Trieszt.

Velence.

Vienne.

Zürich.

Csak ezzel a törvénysz. bejegyzett védőjeggyel valódi.